

Zpravodaj farnosti Panny Marie Sněžné v Praze

Číslo 6

Ročník VI.

Červen 2000

Motto: "Kdo dnes věří, je ochoten očekávat ještě něco od budoucnosti"

Otto Betz

Vichřice a oheň jsou ze všech živlů nejstrašnější a nic, čeho se zmocní, nenechávají na místě a v původním stavu...

Kdo věří v Ducha svatého jako tvůrčí činnost Boží a v této víře prosí o příchod tohoto Ducha, musí si být vědom, že tím přivolává božskou „výtržnost“ a že se tím připravuje na to, aby ho Bůh vyrušil v jeho „držení“, v jeho zvycích, také v jeho navyklém způsobu myšlení, jestliže se už nehodí k tomu, aby byly nádobou blahodárného nepokoje a vzrušené pravdy. Kdo se tedy modlí „Přijď svatý Duchu“, musí být ochoten se modlit „Přijď a vyruš mne tam, kde je to nutné.“

W. Stählin

Alfonso Pereira: Myšlenky a modlitby

EVANGELIZACE

Odpuštění

Zatímco některá slova z našeho slovníku takřka úplně vymizela, některá zase slyšíme o to častěji. K těm slovům, jejichž osud se dnes podobá osudu fosilních živočichů, patří slova pokora a milosrdenství, láska a odpuštění; o to častěji slyšíme slovo omluva, o to častěji jsme svědky volání po omluvě ze strany toho či onoho, těch či oněch.

Je to snad i tím, že jsme se jako národ ani jako lidé nedokázali plně vyrovnat s vlastním obrazem v zrcadle, že na svět stále hledíme pouze z omezeného úhlu svého vlastního utrpení a zapomínáme, že jako u každé vážné nemoci musí i zde léčení předcházet důkladná diagnóza.

Mnozí z těch, kteří se dožadují omluvy, totiž nechápou, že rubem omluvy, že rubem projevené lítosti je i naše odpuštění. Takové odpuštění, že i ten druhý vskutku pocítí, že jsme ze svého srdce vykázali všechno zlé, co stálo mezi námi jako temná zeď nepřátelství. Vyžadovat omluvu bez úmyslu odpustit je pýcha, akt sobectví a ješitnosti: je to projev neochoty přiznat své vlastní poklesky, nebo dokonce zakrýt své špatné svědomí, svůj díl viny na vzniku a růstu ducha nelásky a nenávisti, k němuž jsme možná přispěli i my sami. Touha po omluvě se tak může stát i více či méně skrytou snahou pokořit toho druhého, stát se morálním vítězem ve sporu, jehož jsem se sám ustanovil soudcem.

Každý z nás, jako jednotlivec i součást většího společenství, jistě zažil pocit příkoří, nutkavý a palčivý, i onu člověku vlastní touhu po spravedlnosti. Žít s pocitem křivdy je nesnesitelné, ale neulehčíme si tím, že budeme vyžadovat satisfakci ve formě dostatečné (podle nás) omluvy. Ta sama neodstraní z našeho srdce jedovatý kořen ublíženosti, spíše nás utvrdí v pocitu nenávisti a nelásky. Zatemňuje naši mysl i srdce a brání nám vidět, že i ten zlý má dobré vlastnosti, svou lidskou důstojnost a právo na život, že i on mohl být veden upřímným úmyslem nebo být sám obětí. Žít v sobě tento pocit nenávisti je zlé, je cestou ke smrti. Není to dobrý základ pro život.

Omluvu, tuto podobu pokání nelze od druhého vyžadovat či dokonce vynucovat. Ten, kdo tak činí, vykázal ze svého srdce lásku, další z oněch fosilních pojmů, zapomněl na Toho, který nejenže nevyžadoval omluvu, ale odpustil svým katům, a nahradil jeho kříž fetišem své sebestřednosti a sebelásky.

Vrcholem této lásky je láska k nepřátelům, k těm, kteří nám ubližují, a té nás učí sám Pán svým příkladem. I když jako lidé asi nikdy nedokážeme plně odpustit těm, kteří nám činí zlo a působí utrpení, musíme o to alespoň usilovat, neboť to je cesta lásky, cesta života, která vede k Pánu. Ten, kdo namísto toho vyžaduje omluvy, veden pocitem míry své ukřivdění, se jí nejen nikdy nedočká a žádná omluva se mu nebude zdát dostatečnou, ten ale především sám sobě chystá další trápení na cestě do pekel. Cesta nenávisti je cestou otroctví a strachu, zatímco cesta odpuštění je cestou svobody.

Z úvah tohoto druhu totiž vypouštíme Toho, jehož odpuštění a pokora je cestou k míru v srdci, k míru mezi lidmi, do Božího Království. Toho, který sám je Cestou, po ní přece chceme jít všichni.

Je nutno po Kristově vzoru přerušit zdánlivě věčný řetězec zla a nenávisti, neboť jedině tak, a to i za cenu vlastní újmy či oběti, lze zabránit jeho šíření kolem sebe i ve svém vlastním srdci. Co jiného vykonal Ježíš na kříži, k čemu jinému nás posílá do tohoto světa?

Již ze své nedokonalosti, i bez zlé vůle, se denně dopouštíme skutků, které mohou bližnímu ublížit. Bez trvalého odpouštění sobě navzájem by se svět stal místem trvalé války všech proti všem, každého proti každému.

Mně náleží pomsta, vy odpouštějte, praví Pán. Z našeho pohledu nesmíme nikdy vypustit Toho, jehož ústy vyznáváme - Boha, Krista. Měli bychom věru malou víru, kdybychom se báli svěřit do Jeho rukou své utrpení, měli bychom věru málo pokory, kdybychom, stojíce pod Jeho křížem, nedokázali učinit totéž, co učinil On.
JJO

Z FARNOSTI

Jak dopadly volby?

5. května 2000 byl zvolen na další funkční období 6 let nový provinční ministr (provinciál) Českomoravské provincie sv. Václava Řádu menších bratří bratr Jan Maria Vianney OFM, který do Prahy přesídí z Moravské Třebové.

Vyprošujme dary Ducha svatého všem, kteří nesou zodpovědnost za život v klášteře i ve farnosti.

Blahopřání

V sobotu 20. května byl pokřtěn nový člen našeho společenství -

Jáchym Štulíř. Přejeme jemu, sourozencům i rodičům hojnost Božího požehnání, síly a trpělivosti, stálost úsměvů, které k nim již nyní patří. Jsme tady, abychom vám pomáhali.

Těž připojujeme blahopřání k narození Kateřiny Deuschové.

Koncert **Tria CARMEN SILENTIA**

se koná **v pondělí 12. června v 19:19 hod. ve farním klubu.**

Účinkují: Marie Kopecká zpěv
Martin Vítek kytara
Kateřina Erlebachová recitace textů

Trio se převážně věnuje interpretaci anglické renesanční hudby. Na repertoáru má skladby Johna Douwlanda a Roberta Jenese a dalších. Kytarista Martin často hraje ve čtvrtek na mši sv. (nejen) pro mládež a v neděli při „dětské“. Přijďte.

Odměnění účastníků soutěže - 12. června v 19:19 v klubu.

Celkem se do soutěže zapojilo 6 účastníků, 1 rodina (dospělí) a jedno společenství. Mezi nejmladší patří Michal Podlaha (8) a Alžběta Koblrová (8). Všechny soutěžící zveme na předání cen (odměna čeká na každého), které bude před začátkem koncertu.

Slíbené odpovědi na otázky z dubna:

1. a/ Gallio byl místodržitelem v Achaji. *Sk 18,12*
bc/ Skutky apoštolů napsal autor Lukášova evangelia (sv. Lukáš) asi roku 80.
2. a/ Kornélius žil v svatého městě Césareji. *Sk 10,1*
bc/ Kánon Písma je vlastně seznam knih, z kterých se skládá Písmo sv.
3. ab/ Kouzelník Elymas oslepl. *Sk 13,8-12*
c/ Nejstarší dochovaný úryvek Nového zákona máme asi z roku 130 a nejstarší dochovaný kompletní opis všech knih Nového zákona máme ze 4. století.
4. abc/ Věřícím se začalo říkat "křesťané" nejdříve v Antiochii. *Sk 11,26*
5. a/ Když byli Pavel a Silas ve vězení, přišlo silné zemětřesení a všechny pouta i dveře se otevřely. *Sk 16,25-34*
bc/ Demetrios a ostatní stříbrnotepci se postavili proti Pavlovi, protože se báli, že přijdou o práci - výrobu bůžků. *Sk 19,24-27*
6. a/ V Athénách se stali křesťany Diviš, Damaris a jiní. *Sk 17,34*
b/ Obyvatelé Lystry pokládali Pavla a Barnabáše za bohy (Zeus a Hermes). *Sk 14,11-12*
c/ Spor o zachovávání Mojžíšova Zákona byl rozhodnut Jeruzalémským sněmem tak, že
křesťané nemají být zatěžováni starými předpisy Mojžíšova Zákona. *Sk 15,28-29*
7. a/ Pavel kázal v Korintě jeden rok a šest měsíců. *Sk 18,11*
bc/ Petr ihned pokřtil Kornélia a jeho blízké, protože viděl, že na ně sestoupil Duch sv. *Sk 10,44-47*
8. a/ Lýdie byla obchodnice s nachovými látkami z města Thyatir a stala se křesťankou. *Sk 16,14-15*
bc/ Pavel šel do Makedonie po nočním vidění Makedoňana, který ho volal. *Sk 16,9-10*
9. ab/ Apoštola Petra vyvedl z Herodova vězení anděl. *Sk 12,7-11*
c/ Petrovo vidění prostěradla plného různých zvířat znamenalo, že nemá nikoho

považovat za poskvrněného nebo nečistého. *Sk 10,11-16+28*

10. a/ Apollos pocházel z Alexandrie. *Sk 18,24*

b/ Pavel a Barnabáš vyšli na svou první misijní cestu z Antiochie. *Sk 13,2-3*

c/ Sedm synů Skevvy, židovského velekněze, zaklínali zlého ducha ve jménu Ježíšově.
Sk 19,13-16

Každý, kdo si prohlédl tento obrázek a poznal se v něm, má před sebou veliký úkol. Totiž ušetřit nějaký peníz a věnovat ho na zakoupení nejmodernějšího jeřábu na vytahování dobře ukrytých žvýkaček v kostele. Ušetříme? Nebo stroj nebude třeba?

Sněmovní kroužek se koná naposledy v tomto školním roce v úterý 20. června v 17:00 ve farním klubu. Téma: Co je obecně třeba, aby se určitá skupina stala skutečným společenstvím? (Jak v naší církvi zažíváme rovnost všech lidí před Bohem?)

Omluva

Omlouváme se všem, kdo jste se přihlásili na plánovaný výlet do Oseka u Duchcova. Bohužel naše farnost nedokázala obsadit ani jeden autobus (nemusel být ani plný). Příští výlety budeme realizovat vlakem, bude to jistější. Všichni, kdo jste zaplatili zálohu, si prosím peníze vyzvedněte na faře. Snad to naše putování příště vyjde.

Jirsovi

Mikulovská vzpomínka

Sedím na povaleném kusu betonu v koutě hřbitova, židovského hřbitova. Hřbitov je zamčený, já jsem se sem dostal klíčem, půjčeným od staříčka pana Částka. Nevím, kde tu odpočívá slavný učitel, divotvorný rabi Šmelke, za jehož slovem přicházely do „hvězdy Moravy“ tisíce Židů. Ale přímo proti mně je památka na 21 maďarských souvěrců, zabitých nacisty v posledních dnech války, v roce 1945. Hroby se k sobě pod košatými javory a lípami naklánějí, jako by si povídaly, opírají se jako staří známí. Jen prosté desky, celkem bezmála čtyři tisíce hrobů.

Viděl jsem i kdysi krásnou synagógu, polského typu, se čtyřmi kupolemi. Kdysi tu bylo skoro třicet synagog. To všechno je pryč. Dnešní barevný, pro turisty našminkovaný Mikulov jako průsvitka překrývá černobílý Nikolsberg s křivolakými uličkami. A pryč jsou nejen Židé, ale i Němci.

Než odejdu, pomodlím se za všechny tyto mrtvé k našemu společnému Otci. A je to, jako bych mohl s těmi mrtvými mluvit – řečí modlitby, otevřením srdce. Obřezaného srdce.

Z Mikulova s přáním pokoje pro Vás všechny

Filip M. Outrata

SVĚT KOLEM NÁS

Konec žebřání

Není to tak dávno - naposledy na stránkách Sněženky v březnu tohoto roku - co jsme se zamýšleli nad problémem žebřáků a žebřání, a i když jsme snad každého nepřesvědčili, jistě byly naše úvahy smysluplné a oprávněné.

Musíme však poděkovat našim místním zastupitelům, že se těmito problémy již nebudeme muset zabývat. Poté, co bylo žebřání na Praze 1 od čtvrtka 18. května 2000 (pod pokutou až 1 000 Kč) úředně zakázáno, nebudou už tito lidé narušovat veřejný pořádek a urážet krasocit nás, spořádaných občanů. A což teprve cizinci, kteří uvidí konečně Prahu krásnou, bez těch všelijakých pochybných existencí!

A přece, cosi tu nehraje. Originální řešení tohoto problému prostým zákazem až příliš připomíná způsob vládnutí v době nedávno minulé, kterou si my, pamětníci, jistě dobře a s mrazením v zádech vybavíme. Čas jistě ukáže, do jaké míry to bylo moudré, zda nebylo lepší se skutečně zamyslet nad kořeny tohoto závažného sociálního jevu a hledat metody lidsky přijatelnější i státnicky moudřejší. Žebřáci totiž nejsou, jak si snad někteří myslí, smetí, které zle odstranit prostým zametením ulic: zvláště my, křesťané, bychom si měli uvědomovat celou hloubku a morální odpovědnost za takové rozhodnutí a jeho důsledky.

Lze sotva očekávat, že se naši žebřáci mávnutím policejního proutku náhle změní a tvůrčím způsobem zapojí do budování našeho reálného kapitalismu. Možná, že někteří budou dohnáni do náruče drobné kriminality, aby získali základní potřeby k životu a ti druzí buď zaplatí pokutu nebo usednou do obecní šatlavy.

To už ale spořádaného občana pálit nebude. Spokojen tím, že se nemusí dívat na tuto hanbu společnosti, usedne ke svému nedělnímu obědu. Jen cizinec, uvyklý z velkých světových metropolí, se možná zeptá: "Vy zde nemáte žebřáky?"

J.-J. Outrata

Děti – nejdražší Boží dar

„Že děti nejdražší boží dar a klenot nejpilnějšího opatrování hodný jsou“ - o tom nám poučení dal Jan Amos Komenský ve svém dílku „Informatorium školy mateřské. O to s větší radostí a vděkem znamenáme, že se naše farní rodina v tomto jubilejním roce utěšeně rozrůstá o naše nejmladší spolubratry a spolusestry.

Jistě se dokážeme radovat spolu se šťastnými rodiči, vždyť radost a vděk jsou nakažlivé i pro ty, jichž se to bezprostředně netýká. Dokážeme však být vnímaví a rozpoznat každodenní větší či menší starosti těchto rodičů, abychom mohli účinně pomoci, když to bude zapotřebí? Rozhodně stojí zato být všímavý i vnímavý ke všem potřebným, i když třeba zrovna prožívají své štěstí. V případě našich nejmenších členů naší farní rodiny je to vlastně naše povinnost, neboť při křtu nemluvnat se církevní rodina zavazuje k účinné pomoci rodičů při výchově nového křesťana.

A závěr – ten přenechám opět tomu nejpovolanějšímu :

„Avšak nejen na to, co býti mají, ale i na to, co již jsou děti, hledě, najde se, že předrahy klenot jsou Bohu a býti mají rodičům svým. Bohu pro tři příčiny: Jedno, že jsou obraz boží ještě jako nezašpiněný, protože nevinata jsou (Jon, 4,11). Kromě zajisté přirozeného hříchu rodičů svých hříchu samy se ničím ještě nepoškodily: načež že Bůh hledí a to při nich vysoce váží, z onoho připomenutého k Jonášovi promluvení i odjinud z Písem svatých patrné jest.

Druhé, jsou ony nejjistější a nejčistší Kristova koupě a vedlé toho nejmilejší jemu. Nebo poněvadž pro všechny zahynulé Kristus přišel a všech Spasitelem jest, kromě kteříž by nevěrou a neposlušností učastenství jeho od sebe odvrátili: děti tedy nevěrou a neposlušností jeho se ještě nezhošťující, Kristovy jsou neproměnitelně, jakž sám dí, že takových jest království boží. ...

Třetí, váží sobě vysoce Bůh dítek proto, že jsou zvláštní a přední nástroj chvály jeho. O čemž Žalm 8. Svědčí: Že z úst nemluvnat a těch, jenž prsí požívají, mocně dokazuje síly k přesvědčování a zahanbování nepřátel svých. Jak se to děje, aby ony tak platným Bohu byly nástrojem proti odpůrcům, my nerozumíme, Bůh, zpytatel všeho, ví a rozumí“. Přejeme nejmladším členům naší farní rodiny – těm, kteří se už radují z Božího sluníčka, i těm, kteří se na něj teprve těší – hodně Boží lásky a ochrany jejich rodinám!

H. Outratová

Bohoslužby v kostele Panny Marie Sněžné

všední dny: 6:40 (při mši sv. ranní chvály kromě So), 8:00,

18:00 (po mši sv. večerní nešpory)

neděle: 9:00, 10:15 (dětská), 11:30, 18:00

každý Čt v 17:00 mše sv. (nejen) pro mládež v kapli P. Marie Pasovské

každý Čt v 19:00 eucharistická adorace v kapli sv. Michala

PROGRAM U PANNY MARIE SNĚŽNÉ

Červen 2000

1. 6.	Čt		Slavnost Nanebevstoupení Páně	
3. 6.	So	9:00	Úklid kostela	
		14:00	Rekolekce SFR	kaple sv. Michala
4. 6.	Ne	14:00	Plavání v YMCA	
		14:30	Setkání SFR	
			Jubileum novinářů	
6. 6.	Út	16:00	Setkání farnosti a farní rady	farní klub
10. 6.	So	9:00	Rekolekce pro manžele (jen pro přihlášené 20181777)	farní klub
11. 6.	Ne		Slavnost Soslání Ducha svatého	
			4. jubilejní den: Den slavnostní obnovy bířmování	
			Den modliteb za spolupráci církví	
12. 6.	Po	19:00	Setkávání nad Písmem	farní klub
		19:19	Koncert: Trio CARMEN SILENTIA	farní klub
			Vyhodnocení soutěže: Poznej Písmo svaté (před začátkem koncertu)	
13. 6.	Út	17:00	Setkání výtvarníků (mše sv.)	
15. 6.	Čt	8:00	Připomínka 14 umučených bratří	
18. 6.	Ne		Slavnost Nejsvětější Trojice	
20. 6.	Út	17:00	Sněmovní kroužek	farní klub
22. 6.	Čt		Slavnost Těla a Krve Páně	
24. 6.	So		Slavnost Narození sv. Jana Křtitele	
25. 6.	Ne	9:00	První svaté přijímání	
		10:15	Poslední mše sv. pro rodiče s dětmi před prázdninami	
26. 6.	Po	19:00	Setkávání nad Písmem	farní klub
29. 6.	Čt		Slavnost sv. Petra a Pavla	
30. 6.	Pá		Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova	

Náklady na vytištění tohoto čísla Sněženky jsou 3,- Kč.

Dobrovolné příspěvky vhazujte laskavě do pokladničky v kostele.

Kontaktní adresy redakce: Farní úřad., Jungmann. nám. 18, Praha 1, tel.: 22246243

Outratovi, Krakovská 24, Praha 1, tel.: 222 121 55

Jirsovi, Soukenická 14, Praha 1, tel.: 231 35 13